

अति° 26, 23 (Burnour an beiden Stellen fälschlich बीभर्त्सित). — Vgl. बीभत्सा, बीभत्सु.

— intens. in die Enge treiben, einschränken; zusammensperren: अ-
किमिन्द्र जिघांसतो दिवि ते बद्धे शवः RV. 1, 80, 13. बद्धे रोचना दिवि
81, 5. वृत्रस्य पदद्वयानस्य रोदसी मेदे सुतस्य शवसाभिर्नृच्छिरे: in die
Enge getrieben 32, 10. परिष्ठिता घृणाद्वदधानाः सीरा इन्द्रः स्रवितवे
पृथिव्या eingezwängt, eingeschlossen 4, 19, 8. 22, 7. त्वमर्णवान्बद्धधानां घ-
रुणाः 5, 32, 1. 2. आ वा रथो रोदसी बद्धधानो पातु anstossend an (weil
der Raum zu eng ist) 7, 69, 1.

— अति sehr grosse Beschwerde machen, grosse Pein verursachen;
mit dem acc.: कश्चित्सखीं वो नातिबाधते शरीरतापः Çāk. Ch. 33, 11.
mit dem gen.: भवन्तं शरणं प्राप्य नातिबाधति मे भयम् HARIV. 6088. Vgl.
u. dem desid. des simpl.

— अघि Jmd (acc.) belästigen, zu Leibe gehen: न चैकः समर्थो ऽस्मा-
न्याएउवार्थे ऽधिबाधितुम् MBh. 1, 5693.

— अनु belästigen, quälen, martern: क्षपेरोणे पार्थिवः । तेनानुबाध्य-
मानो ऽभूत्पर्यन्तव्याधुतः ॥ Rāga-Tar. 3, 442. अनुबाध्यमानश्च वान्यान्मशु-
चा KATHA. 28, 46.

— अप verdrängen, vertreiben, verjagen: उरिता RV. 1, 35, 3. अमी-
वाम् 9, 85, 3. द्विषः 90, 3. 5, 80, 5. 6, 6, 6. 7, 30, 2. तमैसि 36, 20. उषा उ-
च्छ्रित्य बाधतामघम् 10, 38, 3. 103, 4. AV. 5, 22, 1. 12, 3, 15. VS. 17, 54.
Ait. Br. 1, 13, 8, 27. शत्यं उरूपक्रमन्त्यतो ऽपबाध्यमानं पाटयित्वाहरेत्
wegdrücken Suçr. 1, 101, 4. — caus. vertreiben, verjagen: रतो अपं बा-
धयास्मत् AV. 12, 1, 49. — desid. Ekel empfinden vor: तेभ्यो वै देवा अपै-
वाभीमत्सत मनुष्यगन्धात् Ait. Br. 3, 30.

— अमि 1) auf den Feind eindringen: सञ्चवतो ऽभिबाधेयुः कुर्वतो भै-
रवान्नवान् MBh. 12, 3731. — 2) hemmen: न चक्रमि बाधते RV. 8, 3,
34. — 3) beunruhigen, quälen, Sorgen verursachen: कृते पुरुषकारे हि
मरणं नाभिबाधते (नातिबाधते?) R. 4, 61, 59.

— अव abhalten: यो अर्बुदमव नोचा बबाधे RV. 2, 14, 4. AV. 4, 35, 7.
TS. 3, 3, 2, 1. रतः VS. 6, 16. Çat. Br. 1, 2, 2, 12. 3, 5, 7. 2, 2, 2, 10. 3, 6, 4,
15. Schol. zu TS. I, S. 437, 9. 15.

— अ 1) andrängen: ते ऽसुरा दिग्भ्य आबाधत TS. 5, 7, 2, 1. — 2) be-
drängen, peinigigen, quälen: आबाध्यते (so ist zu lesen) न खलु मेदेनैव
लब्धात्तरवादाबाधते मनसिजमपि प्राप्तकालाः कुमार्यः Çāk. Ch. 38, 9. fg.
(किरण्यकशिपुः) आबाधमानः पृथिवीम् Verz. d. Oxf. H. 37, a, 25. — 3)
für nichtig —, für falsch erklären Bhāg. P. 7, 15, 58. — Vgl. आबाध.

— उद् hervordringen, herausdringen: अग्रिरुद्धाधते Çat. Br. 4, 2, 4,
19. स यदभिष्ठित उद्बाधत 5, 4, 2, 9.

— उप s. अनुपबाध.

— नि niederdrücken, einzwängen, beengen, bedrängen: पितुस्त्यजसा नि-
बाधितः RV. 1, 119, 8. 7, 83, 6. पदा पृणीन्नि बाधस्व 8, 33, 2. उच्छ्रिष्व
पृथिवि मा नि बाधथाः 10, 18, 11. 33, 2. — Vgl. अनिबाध.

— निम् abhalten: आतृष्यम् Kāth. 19, 11. 20, 5. — Vgl. निर्बाध, नै-
र्बाध्य.

— परि 1) belästigen, beunruhigen, peinigigen: सर्वास्तनाश्चमान्दानवा-
स्तदा । निशयो परिबाधमानाः MBh. 3, 8743. वाष्पविन्दुर्धरं परिबाधमा-
नः Çāk. 184. — 2) fern halten, abhalten, ausschliessen von; schützen

V. Theil.

vor (abl.): उरुक्तं परिबाधमाना (मेखला) Pār. Gṛh. 2, 2. Nir. 9, 15. RV.
6, 16, 32. व्यापी कृतिम् 73, 14. 9, 97, 10. दिवः TBa. 3, 2, 2, 5. Kāth. 27, 4.
परि माघे उश्चरिताद्वाधस्व VS. 4, 28. उरुक्तात् Gobh. 2, 10, 13. Çāk. 184.
Gṛh. 2, 2. घोषधयो वा एतं प्रजये परिबाधते verhindern an TS. 2, 1, 5, 3.
सूतोः Kāth. 13, 4. — Vgl. परिबाध् fg. — desid. परिविबाधिते abzu-
halten —, fernzuhalten bestrebt sein Çat. 3, 6, 4, 12. 4, 2, 5, 10.

— प्र 1) vorwärts drängen, treiben: प्रबाधिता सक्तसा देव्येन RV. 10,
108, 9. बाहुभ्यां प्रबाधते कर्माणि fördern Nir. 3, 9. — 2) zurückschla-
gen, abwehren, vertreiben: शत्रुम् MBh. 5, 5138. 7, 8292. 9, 3316 (act.).
न मृत्युमेनामापात्तो जातु कश्चित्प्रबाधते Spr. 4331. न तेन (करेण) सिंहा
मशकान्प्रबाधते Pankat. ed. orn. I, 226. कथं नु देवं शक्येत पौरुषेण प्र-
बाधितुम् MBh. 2, 1648. Spr. 1231. दिनकरभाः प्रबाधमानं वर्षत्रम् R. 2,
107, 18 (113, 18 Gorr.). यत्र मरुक्तिप्रवरशिरोमणयः सर्वे तमः प्रबाधते
Bhāg. P. 5, 24, 12. — 3) Jmd bedrängen, bedrücken, beunruhigen, hart
zusetzen, peinigigen Draup. 9, 8. MBh. 1, 5808. 7569. 4, 1179. 7, 6822. ताः
कामलुब्धाः प्रमदाः प्राबाधत नरान्सदा 13, 2256. 4066. Spr. 1454. R. 2,
53, 15 (17 Gorr.). 3, 42, 27. Kām. Nitis. 6, 6. प्रबाधमानस्य जगति Bhātt.
12, 2. (प्रभञ्जनः) समुच्छ्रितानेव तद्वन्प्रबाधते Spr. 1046. पिपासा मां प्रबा-
धते MBh. 4, 440. शोको नास्मान्प्रबाधते 15, 970. Bhāg. P. 4, 25, 30. यदि
मत्संनिधिवेतान्यातना न प्रबाधते Mār. P. 15, 57. 53. Etwas beeinträch-
tigen: कश्चिदर्थेन वा धर्म धर्मपार्थम्यापि वा । उभौ वा प्रीतिसारेण न का-
मेन प्रबाधते ॥ MBh. 2, 153. — 4) aufheben, beseitigen Kār. 3 zu P. 7, 2,
90. — Vgl. प्रबाधक fg. — intens.: प्रबाधधाना रथ्येव याति विश्वा अपो
मर्किना सिन्धुन्याः voraneilend, überholend RV. 7, 95, 1.

— संप्र 1) zurückschlagen, bekämpfen: (एतावाम्) द्राणां च मृतपुत्रं च
प्रपातो संप्रबाधितुम् MBh. 7, 7761. — 2) Leiden verursachen, quälen:
कश्चिद्वार्धनं ते पुत्र शरीरे (शरीरं?) संप्रबाधते R. Gorr. 2, 95, 10.

— प्रति 1) zurückschlagen, von sich abwehren, bekämpfen MBh. 2,
657 (act.). 3, 12395. 5, 2270. 6, 4407. 7, 1201. शीरेस्तद्वं प्रतिबाधमानः 6,
3779. यस्तु क्राधं समुत्पन्नं प्रजया प्रतिबाधते 3, 1081. 14, 638. भविष्यति
वने यानि तपोविघ्नकराणि ते । रथेन प्रतिबाधिये तानि सर्वाणि R. 2,
32, 46 (31, 12 Gorr.). abweisen: ज्ञानन्वक्रा (प्रज्ञा) न सेवेत प्रतिबाधेत
(so die ed. Bomb.) चागतान् MBh. 12, 3686. hemmen: अनम् Çat. Br. 3,
6, 4, 11. तेजसा प्रतिबाधितः Sāv. 1, 24. — 2) belästigen, quälen: व्याधि-
र्न ते कश्चिद्वरीरं प्रतिबाधते R. 2, 87, 9. तव सत्ये निविष्टस्य वाक्यं मां प्र-
तिबाधते HARIV. 9633. — Vgl. प्रतिबाधक fg.

— वि 1) auseinanderdrängen, — treiben; vertreiben, verjagen: इन्द्रं
स्तवा नृत्तं यस्य मङ्गा विबबाधे रोचना वि ज्ञो अतान् RV. 10, 89, 1.
वि बाधिष्ठं स्य रोदसी मर्किवा 7, 23, 3. 1, 51, 10. यावद्रोदसी विबबाधे
अग्निः AV. 8, 9, 6. VS. 14, 11. वि वा रथो ऽत्तान्द्वो बाधते वर्तन्मियां
RV. 7, 69, 3. वि पाजसा बाधस्व द्विषः 3, 15, 1. 2, 23, 3. 5. 6, 65, 2. ततो यद्म वि
बाधे 10, 97, 12. 98, 12. 112, 4. 68, 9. Kāth. 10, 7. कृत्याः AV. 8, 5, 7. —
2) belästigen, peinigigen, quälen: (प्रभञ्जनः) समुच्छ्रितानेव तद्वन्विबाधते
Spr. 1046. v. l. वृषद्विषापणेन दुर्भगावो विबाधते Bhāg. P. 3, 20, 34.
Mār. P. 31, 62. beeinträchtigen: कश्चिदर्थेन वा धर्ममर्थं धर्मेण वा पुनः ।
उभौ वा प्रीतिसारेण कामेन न विबाधते ॥ R. Gorr. 2, 109, 61. — Vgl.
विबाध. — intens. entlassen, frei machen: वि पतौ बाधे नृभिः स्तवानः
RV. 7, 36, 5.